

Posudek vedoucího práce k bakalářské práci

autorky Bronislavy Játiové

na téma **Etika advokáta**

Bakalářská práce sestává z osmi částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. K práci nejsou připojeny žádné přílohy, což je dle názoru vedoucího práce škoda, protože zařazením vhodných příloh mohla autorka dokumentovat svůj zájem a praktický přístup ke zpracování tématu. Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Pokud jde o poznámkový aparát, ten svým rozsahem odpovídá rozsahu práce a způsobu práce autorky s označenými prameny. Jako nepřiliš šťastnou lze označit práci autorky s internetovou stránkou České advokátní komory. Byť je tento zdroj jistě relevantní, autorka jej využívá možná více, než by bylo nutné, a navíc odkazy zařazené do poznámkového aparátu nejsou příliš přehledné. Jako naprosto nepřijatelná se jeví poznámka pod čarou č. 11 na str. 13, kde je text slibu advokáta čerpán z učebnice a ne z konkrétního zdroje. Nejen z odkazů pod čarou lze seznat, že práce je kompilátem závěrů různých autorů. Autorka sama se do vlastních úvah pouští spíše výjimečně, byť zvolené téma k tomu dávalo dostatek prostoru.

Předkládaná práce bohužel není prostá gramatických chyb (str. 13 – kdež to, str. 34 – povinnosti byli, str. 45 – činnosti ovlivňovali ...), překlepů (str. 9 – vézt namísto vést, str. 11 – do kterých je advokáta nucen vstupovat, str. 12 – Ústava s velkým Ú, str. 34 – advokátova protistrany, z této povinnosti vyplývá ...) a nepřesností v interpunkci. Těmto chybám, které hodnotu předkládané práce zbytečně snižují, bylo jednoznačně možno předejít lepší korekturou. Jisté výhrady lze mít i k některým neobratným formulacím autorky, a také k tomu, že místy je volena spíše beletristická než odborná forma.

Osnova práce nepochybně odpovídá zvolenému tématu "Etika advokáta", avšak u samotného zpracování to již jednoznačně konstatovat nelze. Jako naprosto nadbytečnou a odchylicí se od tématu vedoucí práce hodnotí obsah kapitoly 3. o etice advokáta v čase (jde spíše o obecnou historii advokacie bez četnějších etických souvislostí). Práce je relativně povrchní. Autorka řeší mnoho podstatných souvislostí, některé však jen nakousne a nezabývá se jimi takovým způsobem, jaký by si ona otázka zasloužila. Naproti tomu určité méně podstatné pasáže jsou zpracovány podrobněji.

Vedoucí práce považuje za velmi nešťastné, že autorka klade tak velký důraz na etické desatero začínajícího advokáta převzaté od A. Krskové. Tomuto desateru je věnována celá kapitola 2.3. a odkazováno na něj je i na mnoha dalších místech práce. Vedoucí práce nezpochybňuje, že určité myšlenky jsou správné, ale je zvláštní, že takto nenormativnímu prameni je věnován tak značný prostor, když vše řešené vyplývá přímo z autentických pramenů, které autorka opomíjí. To je patrné zejména na straně 18, kde autorka po citaci "šestého přikázání" skoro s despektem (slovní spojení strohým jazykem) cituje zákon.

Autorka se na několika místech své práce zabývá konkrétními rozhodnutími v kárných věcech. To lze jednoznačně hodnotit pozitivně, i když podrobnějšímu rozboru jednotlivých případů (argumentace sporných stran, odůvodnění rozhodnutí apod.) mohl být věnován i širší prostor. Mohla být řešena i otázka případného soudního přezkumu těchto rozhodnutí, a to včetně analýzy konkrétních případů.

Autorka přejímá na straně 11 závěr, že advokáta lze pojímat také jako soudního pracovníka. Vedoucí práce, shodou okolností sám advokát, se s tímto výrokem zcela neztotožňuje, a proto dá autorce při obhajobě prostor k podrobnějšímu rozvedení její myšlenky. Když už se autorka zmínila o odměňování advokátů (resp. náhradě nákladů

řízení), bylo by vhodné, aby se u ústní obhajoby zabývala i aktuálním judikátem Ústavního soudu v této otázce a tím, jak je celá věc mediálně prezentována.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje vedoucí práce posuzovanou bakalářskou práci k obhajobě, a to jako velmi dobrou či pravděpodobněji dobrou v závislosti na výkonu autorky u ústní části obhajoby.

V Plzni dne 30.4.2012

JUDr. Radek Spurný